

Київський національний університет технологій та дизайну
**ВИЩА ОСВІТА ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ РЕСУРС РОЗВИТКУ
СУСПІЛЬСТВА**

Освіта в цілому є стратегічним ресурсом поліпшення добробуту людей, забезпечення національних інтересів, зміцнення авторитету й конкурентоспроможності держави на міжнародній арені.

Освіта є складовою виховання, але дещо вужчою категорією. Під нею розуміють усе те, що сприяє формуванню світогляду особистості, її професійних знань, навичок і вмінь. Сутність поняття «освіта» в загальному розумінні може розглядатись з різних позицій: 1) як процес інтелектуальної підготовки особистості до умов життя в суспільстві шляхом засвоєння систематизованих знань і формування на їх основі навичок, вмінь і світогляду; 2) як результат процесу навчання та рівень досягнення освіченості, сформованості навичок і вмінь; 3) як сукупність навчально-виховних настанов [4].

Вища освіта – це сукупність систематизованих знань і практичних навичок, що дозволяють сформувати науковий світогляд, моральні та інші якості; сприяють розвитку творчих сил і здібностей; надають основу щодо вирішення теоретичних і практичних завдань за профілем підготовки. При цьому, використовуючи і розвиваючи сучасні досягнення науки, техніки і культури.

Під терміном «вища освіта» розуміється також підготовка фахівців вищої кваліфікації для галузей економіки, науки, техніки і культури в різного типу вищих школах, до яких зараховуються особи, що успішно закінчили середні загальноосвітні школи або середні спеціальні учбові заклади .

Метою вищої освіти є всебічний розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, розвиток її талантів, розумових і фізичних здібностей, виховання високих моральних якостей, формування громадян, здатних до свідомого суспільного вибору, збагачення на цій основі інтелектуального, творчого, культурного потенціалу народу, підвищення освітнього рівня народу, забезпечення народного господарства кваліфікованими фахівцями [2]. Таким чином, в результаті цілеспрямованої навчально-виховної роботи досягається розвиток людини як особистості та як основної продуктивної сили.

Розвиток особистості людини – складний процес, який триває протягом усього життя. Особливо інтенсивно він відбувається, у студентський період. Від ефективності процесу розвитку особистості на даному етапі, залежить якість професійної підготовки людини та її подальшої професійної діяльності.

Професійна компетентність – сукупність професійних знань, умінь, засоби виконання професійної діяльності. Її складові елементи представлено на рис.1.

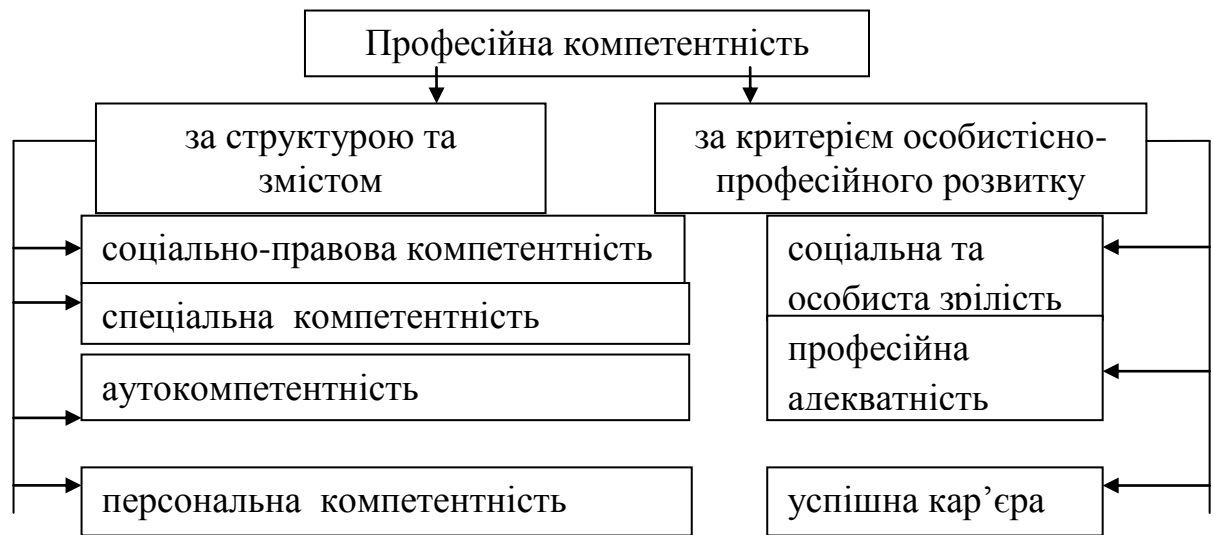

Рис.1. Складові професійної компетентності.

Соціально-правова компетентність - знання й уміння у сфері і взаємодії із суспільними інститутами і людьми.

Спеціальна компетентність - підготовленість до самостійного виконання конкретних видів діяльності, уміння вирішувати типові і професійні задачі й оцінювати результати своєї праці, здатність самостійно набувати нові знання й уміння за фахом.

Персональна компетентність - здатність до постійного професійного зростання й підвищення кваліфікації, а також реалізація себе у професійній праці [1].

Аутокомпетентність - адекватне уявлення про свої соціально-професійні характеристики і володіння технологіями подолання професійних деструкцій [3].

Людина є головним елементом продуктивних сил і суб'єктом виробничих відносин. З метою поліпшення своєї праці і підвищення її продуктивності, вона створює нові засоби виробництва, вдосконалює організацію праці, а отже, і виробничі відносини. В свою чергу, виробничі відносини активно впливають на діяльність людини, на її розвиток, породжують у неї зацікавленість у вдосконаленні та ефективному використанні засобів виробництва. З одного боку, відбувається звільнення людини від виконання певних функцій безпосередньо у самому виробництві за рахунок його механізації та автоматизації, а з іншого - підвищується значення й професійної підготовки, здатності забезпечити функціонування складного технічного устаткування.

Людина повинна вміти відновлювати природне навколишнє середовище, будувати свої відносини з природою на нових, гуманістичних засадах. Тому сучасний розвиток продуктивних сил нерозривно пов'язаний з подальшим підвищенням рівня освіченості людини. Відповідно, фахівець будь-якої сфери діяльності повинен володіти не лише технічною, а й гуманітарною культурою. Саме завдяки останній людина здатна до цілісного сприймання природи і суспільства.

Враховуючи зміни у техніці та технології виробництва має вдосконалюватися система підготовки кадрів, розгортатися їх підготовка за новими науково-технічними напрямками, крім того, відбуватися якісні зміни у галузі вищої освіти та культури.

Таким чином, вища світа як основа розвитку особистості, суспільства є запорукою майбутнього розвитку країни. Як основоположний чинник політичної, соціально-економічної, культурної та наукової діяльності суспільства, вища освіта відтворює і нарощує інтелектуальний, духовний та економічний потенціал суспільства.

Список використаної літератури:

1. Болотнікова І.В. Професіоналізм та професійна компетентність як складові психічної зрілості особистості. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:http://www.rusnauka.com/7_NND_2009/Psihologia/42691.doc.htm
2. Педагогіка вищої школи: навч.посіб./З. Н. Курлянд [та ін.]; ред. З.Н.Курлянд. - 3-є вид., перероб., доп. - К. : Знання, 2007. - 495 с.
3. Степнова Л.А., Деркач А.А.. Развитие аутопсихологической компетентности специалиста. Учебно-методическое пособие. М.:Издательство: РАГС. -2009. – 140 с.
4. Ягупов В.В. Педагогіка: Навч. посібник. – К.: Либідь, 2002. – 560 с